

eens, om hen aan het spreken te brengen over de oude tijden, begonnen was, de oudste geschiedenis van zijn eigen land te vertellen, van Phoroneus, die de eerste genoemd wordt, van Niobe, en na den zondvloed van Deucalion en Pyrrha en anderen, kwam een der priesters, een stokoude, en zeide tot hem: „o Solon, Solon, gij Grieken blijft toch steeds kinderen en een oud Griek is er niet.”

Evenals zoo vele oogenschijnlijk onbeduidende momenten in de inkleeding van PLATO'S werken heeft ook deze opmerking beteekenis. Als SOLON den ouden priester vraagt, wat hij bedoelt, dan zou het antwoord geluid hebben: „Jong zijt gij allen van geest; want gij hebt daarin geen op veeljarige overlevering gegronde oude meening, noch eenige door den tijd vergrijsde wetenschap.”¹³⁾

Maar niet alleen jong waren ze, de Grieken, in den zin, waarin deze oude priester het bedoelde, door gebrek aan oude overlevering waardoor ze hun eigen geschiedenis niet kenden; jongheid van geest, het was de karakteristieke eigenschap van het Grieksche — in 't bijzonder van het Atheensche — volk; kinderen waren zij, en als kinderen werden ze door de wijzen onder hen behandeld; de bloei der didaktische poëzie getuigt er van. Kinderspelen noemt HERACLITUS de menschelijke gedachten.¹⁴⁾ Als verhaaltjes aan kinderen, zegt PLATO in den Sophistes,¹⁵⁾ vertellen de filosofen den Grieken hun leeringen; en als kinderen hoorden zij ze aan. Ja, wat in den Griekschen geest wel het eerst en het meest opvalt, het is juist die frischheid der jeugd, die kinderlijke naïveteit, bijna zeide ik, die intuïtieve genialiteit, zoo dikwerf bij kinderen gevonden, waaraan HOMERUS' zangen, vooral de Odyssee, niet voor het kleinste deel hun be-koring ontleenen; die naieve humor, zoo karakteristiek uitkomend in opmerkingen als die door HOMERUS in den mond gelegd aan Telemachus, den eilandbewoner, tegenover zijn gast: „Immers te voet niet zijt gij, vermoed ik, gekomen naar herwaarts.”¹⁶⁾

Het is deze trek, die het geheele Grieksche leven, inzonderheid het Atheensche, naar het uitwendige beheerscht; dat jeugdigh-kinderlijke, het openbaart zich niet slechts reeds in de gedichten van HOMERUS: het uit zich in de kunst, in den Ionischen tempelbouw, het treedt naar buiten in de spelen, in de wedstrijden,